

מִנּוּן, מִ"י יַעֲמֹד [100] ועל כן אמר יה שהם או"א דבריאה ואדנ"י שהוא בחינת דיקנא דאריך דבריאה אם אלו השמות יסתמו ממנו אז המדריגה השלישית העליונה בינה דאצילות שהיא נקראת מ"י היא תעמוד לנו, **דְּכָל אֲרָחִין דְּתִיּוֹבְתָא פְּתִיחִין מִנִּיהּ** שכל הדרכים של התשובה נפתחים ממנה ועל ידי קבלת התשובה מתמתקים הדינים בדיקנא ומתכפרים העוונות.

אפילו יהושע בן יהוצדק שנכנס לפני ולפנים עיינו בדינו

תָּא חֲזִי בא וראה, יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק צְדִיק גָּמֹר הָוָה יהושע
 בן יהוצדק היה צדיק גמור **גִּבְרָא דְהָוָה עָאֵל לְפָנַי לְפָנִים** והיה
 כהן גדול הנכנס לפני ולפנים ביוה"כ להקטיר קטורת ונכנס בשלום ויצא בשלום,
דְּעִיְלוּהוּ לְמַתִּיבְתָא דְרְקִיעָא אֲתַפְנָשׁוּ כָּל בְּנֵי
מְתִיבְתָא תַפְּן, לְעִינָא בְּדִינִיהּ ולמרות כל זאת כאשר הכניסוהו
 לישיבה של הרקיע התכנסו כל בני הישיבה לעיין בדינו אם ראוי הוא לשם או לא וא"ת הרי
 כבר נכנס לפני ולפנים ויצא בשלום א"כ כבר דנו אותו וזכה בדין ומה יש לדון אותו שוב,
 אלא כיון שיש מדרגות עליונות יותר כי יש מדרגת או"א דבריאה י"ה ועליהם דיקנא דא"א

אור הרשב"י

עוונות עד שם יה שהוא או"א הנה אלף דלת
 נון יוד שהוא רחמים והם י"ג תיקוני דיקנא
 דא"א דבריאה יכפר לנו ויעמוד לנו, ואם גם
 שם הזה הגביר עליו כח הדין להיותו שם
 אדנ"י, הנה מי שהוא הבינה יעמוד לנו עכ"ל.

[100] ומנהגנו במשך כל עשרת ימי תשובה
 לומר בין ישתבח ליוצר שיר המעלות
 ממעמקים קראתיך ה' ובסידור הרש"ש
 כתב לבאר על הפסוק אם עוונות תשמור
 יה וכו' כמבואר כאן בזה"ק וז"ל בסידור
 הרש"ש. אם עוונות תשמור יה אם נברו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אדנו"ת ועליהם בינה שהיא מ"י הרי יש קפידה יותר ככל שעולים במדרגות יותר [טו].
וּבְךָ אֲרַחֲוִי דַּהֲהוּא מְתִיבְתָא דְרַקִּיעָא וכך הדרך של אותה
 המתיבתא דרקיעא **כּד עֵיילִי לִיה לְדִינָא, כְּרוּזָא נְפִיק וְאַכְרִיו,**
כָּל בְּנֵי מְתִיבְתָא עוּלוּ לְאַדְרָא טְמִירָא, וּבֵי דִינָא
מְתַכְנִישִׁי כשמכניסים שם נשמה לדין כרוז יוצא ואומר כל בני הישיבה הכנסו לחדר
 הנסתר הוא לשכת הגזית ששם יושבים הבי"ד של מעלה ואז דיני הבי"ד מתאספים ודנים
 את הנשמה ההיא. ♦

שני מלאכים מלווים את רוח האדם

וְהָהוּא רוּחָא דְבַר נֶשׁ סַלְקָא עַל יְדֵי דְתַרִי מְמַנָּן ורוח
 האדם עולה עם שני מלאכים המלוים אותו אחד מימינו ואחד משמאלו,
כִּיּוֹן דְעָאֵל, קָרִיב לְגַבִּי חָד עַמּוּדָא דְשְׁלֵהוּבָא מְלַהֲטָא
דְקִימָא תַמָּן כיון שנכנס אותו הרוח לישיבה של מעלה מתקרב הוא אצל עמוד
 אחד של שלהבת לוחטת העומד שם, **וְאַנְגְלִים בְּרוּחָא דְאִוִירָא דְנִשְׁיב**
בְּהָהוּא עַמּוּדָא ונגלם ומתלבש ברוח הנושבת מאותו עמוד, ועמוד זה הוא מקום
 התלבשות הרוח כשזכה ליכנס לישיבה של מעלה. ♦

אור הרשב"י

[טו] ורק אצל רשב"י זיע"א מצאנו גילוי בזה הישיבה של מעלה שאינו מסכים לאף אחד שקודם שעלה למעלה כבר הודיע לבני מהם לעיין בדינו אלא רק הקב"ה לבדו.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כל המתעסקים בתורה הקדושה ומחדשים בה חידושים מיד נכתבים בישיבה של מעלה

וְכַמָּה אֵינּוֹן דְּסִלְקִין לֹון תַּמָּן וכמה הם שמעלים אותם לשם **בְּגִין**

דְּכָל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאַוְרֵי תָא, וּמְחַדְּשֵׁי בֵּה

חֲדוּשֵׁין לפי שכל המתעסקים בתורה הקדושה ומחדשים בה חידושים, **מִיד**

אַכְתּוּב לְגַבֵּי בְּנֵי מְתִיבְתָא אֵינּוֹן מְלִין [ע] מיד נכתב אצל בני

הישיבה של מעלה אותם החידושים להורות ולהבין דבר מתוך דבר ומחדש הלכות ופסקי

דינים, **בְּדִין פֶּל אֵינּוֹן בְּנֵי מְתִיבְתָא אַתָּאן לְמַחְמֵי לֵיה** ואז

כל בני הישיבה באים לראות אותו ולשמוע מפיו את החידושים שחידש **אֵינּוֹן תְּרִין**

מִמֶּנּוּ נִפְקִין, וְסִלְקִין לֵיה לְהוּוּא מְתִיבְתָא דְרַקִּיעָא אלו

שני המלאכים הממונים יוצאין ומעלים אותו לאותה הישיבה של מעלה, **מִיד קָרִיב**

לְגַבֵּי הַהוּא עֲמוּדָא, דְּאַגְלִים תַּמָּן. ומיד הוא מתקרב לאותו העמוד

ומתלבש שם.

אור הרשב"י

זכות המצוה לנפש דעשיה ובזכות העסק

בפשטי התורה זוכה לרוח דיצירה ובזכות

הסוד זוכה לנשמה וא"כ עד שאינו עוסק

בתורה אין לו מקום ברוחות דיצירה.

[ע] ולגירסת הרמ"ק "מיד אכתוב לדוכתא

דמתיבתא" ור"ל שקובעים לו מיד מקום בגן

עדן התחתון עולם הרוחות.

והענין הוא כי אדם המקיים מצוות זוכה

הלימוד היומיומי

כאשר החידושים ראויים מעטרים את האדם כל בני הישיבה ואם ח"ו החידושים אינם ראויים דוחים אותנו לבחון

עָאֵל לְמַתִּיבְתָא, וְחָמָאן לִיה נכנס לישיבה של מעלה ובני הישיבה

רואים אותו ושומעים את חידושו. **אִי מְלָה כַּדְקָא יָאוֹת זַפְאָה**

אִיהוּ אם דבריו והחידושים שחידש הם ראויים וכהלכה אשריו, **כַּמָּה עֲטָרִין**

מְנַעֲצִין, מְעֲטָרִין לִיה כָּל בְּנֵי מְתִיבְתָא כמה עטרות מתנוצצות

מעטרים אותו כל בני הישיבה, וכגון אם חידש בדברי התנאים כפי כוונתם אז כל תנא ותנא

מעטר אותו מחלק אורו מבחינת החידוש ההוא. **וְאִי מְלָה אַחֲרָא הָוָה** ואם

ח"ו חידש חידושים שאינם ראויים ברשעות או שהיה ליבו גס בהוראה, **וְוִי לִיה**

לְהָהוּא כְּסוּפָא, דְּחֵיִין לִיה לְבַר אוי לה לאותה בושח כי דוחים אותו

לחוץ, **וְקָאִים גּוֹ עֲמוּדָא, עַד דְּעֵיִלִי לִיה לְדִינָא** ואז הוא עומד

תוך העמוד הנזכר עד שמכניסים אותו לדין, **רַחֲמָנָא לְשִׁיזְבֵּן** ה' יצילנו מכל עונש

ובושה ויזכנו ללמוד תורה לשמה ולחדש חידושים בתורה כהלכה לכוין לאמיתה של תורה,

ולא תצא תקלה מתחת ידינו ונזכה ליעול בהיכלא דמלכא בלא כיסופא ולאיתעטרא בכל

עיטרין אכ"ר.

כאשר יש מחלוקת בין בני הישיבה לקוב"ה על איזה דין בתורה מעלים את

רוחו של אותו החכם למעלה למתיבתא דרקיעא

וְאִית אַחֲרָנִין דְּסִלְקִין לֹזַן תַּמָּן ויש רוחות אחרות שמעלים אותם לשם,

כַּד קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּפִלּוּגְתָא בְּבֵנֵי מְתִיבְתָא,

וְאִמְרֵי מָאן מוֹכַח, הָא פְּלוּגֵי דְאוֹכַח מְלָה וזה כאשר יש

הלימוד היומיומי